

УДК 502/504

DOI: 10.31498/2225-6733.53.2.2026.359946

РОЛЬ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ У ЗБЕРЕЖЕННІ БІОРІЗНОМАНІТТЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕКОСИСТЕМ УКРАЇНИ

Дичко А.О. д-р техн. наук, професор, Національний транспортний університет, м. Київ, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4632-3203>, e-mail: a.dychko@ntu.edu.ua;

Єрмаков В.М. д-р техн. наук, доцент, Державна наукова установа «Інститут екологічного відновлення та розвитку України», м. Київ, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4548-235X>, e-mail: ntn@i.ua

У статті досліджено роль природно-заповідного фонду у збереженні та підтриманні екологічної рівноваги природних систем України. Розглянуто значення природоохоронних територій як основного інструменту охорони довкілля в умовах зростаючого антропогенного впливу та трансформації природних екосистем. Проаналізовано сучасний стан розвитку природно-заповідного фонду України та динаміку частки заповідних територій у структурі території країни у період з 2022 по 2024 роки. Встановлено, що поступове збільшення площ природоохоронних територій свідчить про розвиток національної системи збереження природних ресурсів, однак темпи розширення заповідного фонду залишаються відносно невисокими. У статті розглянуто основні структурні елементи екологічної мережі, зокрема природні ядра, екологічні коридори та буферні зони, що сприяють збереженню природних комплексів і забезпечують міграцію видів, а також значення природно-заповідного фонду, екологічної мережі та інших природоохоронних територій у забезпеченні сталого розвитку. Проаналізовано значення інтеграції природоохоронних територій України до міжнародних природоохоронних систем, зокрема Пан'європейської екологічної мережі, Смарагдової мережі та Світової мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО. Визначено, що ефективне функціонування природно-заповідного фонду неможливе без здійснення екологічного моніторингу, який дозволяє оцінювати стан природних екосистем, виявляти негативні зміни та формувати науково обґрунтовані управлінські рішення у сфері охорони довкілля. Наголошено, що розвиток природно-заповідного фонду, формування екологічної та Смарагдової мережі, а також інтеграція України до міжнародних природоохоронних ініціатив сприяють досягненню Цілей сталого розвитку, зокрема Цілі 15 «Захист та відновлення екосистем суші», та забезпечують збереження природного середовища для майбутніх поколінь. **Ключові слова:** природно-заповідний фонд; сталий розвиток; екологічний моніторинг; екосистеми; біорізноманіття; антропогенний вплив.

Постановка проблеми

Сучасний етап розвитку суспільства характеризується значним зростанням антропогенного впливу на природне середовище. Інтенсивне використання природних ресурсів, урбанізація, розвиток промисловості та сільського господарства призводять до деградації природних екосистем, втрати біорізноманіття та погіршення стану довкілля. У зв'язку з цим особливого значення набуває формування ефективної системи охорони природи, ключовим елементом якої є природно-заповідний фонд. Охоронювані природні території відіграють важливу роль у збереженні природних ландшафтів, підтриманні екологічної рівноваги та забезпеченні екологічної безпеки. Функціонування заповідного фонду сприяє охороні унікальних природних комплексів, збереженню рідкісних видів рослин і тварин, а також підтриманню стабільності екосистем.

Водночас ефективне управління заповідними територіями неможливе без систематичного екологічного моніторингу, який дозволяє оцінювати стан природного середовища, виявляти негативні зміни та розробляти заходи для їх запобігання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Питання збереження природно-заповідного фонду та ролі заповідних територій у збереженні

біорізноманіття активно досліджується в сучасній науковій літературі. Дослідження останніх років свідчать, що природоохоронні території є основним інструментом збереження природних екосистем та підтримання екологічної рівноваги. Зокрема, зазначається, що створення та ефективне управління природоохоронними територіями сприяє збереженню біорізноманіття, підтриманню екосистемних послуг та зменшенню негативного впливу антропогенних факторів [1]. У сучасних публікаціях значна увага також приділяється оцінці ефективності природоохоронних територій та їх ролі у досягненні глобальних цілей охорони природи [2].

У низці наукових праць розглядається результативність діяльності заповідних територій та їх значення для збереження природних комплексів. Дослідники відзначають, що природоохоронні території здатні суттєво зменшувати темпи деградації екосистем і втрати біорізноманіття. Водночас рівень їх природоохоронної ефективності значною мірою залежить від якості управління, належного фінансування та контролю антропогенного навантаження [3]. Крім того, сучасні дослідження підкреслюють важливість інтеграції природоохоронних територій у ширші екологічні мережі та системи сталого управління природними ресурсами [4].

Разом з тим, незважаючи на значну кількість наукових досліджень у цій сфері, окремі аспекти

функціонування природно-заповідного фонду, зокрема його роль у забезпеченні екологічної безпеки та підвищенні стійкості природних екосистем до антропогенних впливів, залишаються недостатньо вивченими. У зв'язку з цим у даній статті здійснюється аналіз ролі природно-заповідного фонду у збереженні біорізноманіття та підтриманні екологічної рівноваги природних систем.

Мета статті

Мета статті полягає у дослідженні ролі природно-заповідного фонду у збереженні біорізноманіття та підтриманні екологічної рівноваги природних систем, а також у визначенні його значення для забезпечення сталого функціонування екосистем в умовах зростаючого антропогенного навантаження.

Виклад основного матеріалу

Природно-заповідний фонд України (ПЗФ) є системою територій та об'єктів, що мають особливу природоохоронну, наукову, рекреаційну та естетичну цінність і перебувають під охороною держави. До складу

ПЗФ входять природні та біосферні заповідники, національні природні парки, заказники, пам'ятки природи, регіональні ландшафтні парки та інші категорії природоохоронних територій. Основною метою їх функціонування є збереження типових і унікальних природних комплексів, підтримання біорізноманіття та забезпечення стабільності природних екосистем.

Станом на початок 2024 року до складу ПЗФ входило 9002 території та об'єкти загальною площею близько 4,18 млн га, що становить 6,93 % площі території України. Динаміка розвитку ПЗФ свідчить про поступове збільшення частки заповідних територій: у 2021 році вона становила 6,82 %, у 2022 році – 6,91 %, у 2023 році – 6,93 %, а у 2024 році – 6,94 % території країни. Протягом 2023 року було створено 119 нових територій природно-заповідного фонду загальною площею понад 13,6 тис. га, а також розширено межі окремих існуючих об'єктів. У 2024 році було створено 88 нових об'єктів ПЗФ загальною площею близько 2937 га [5], що свідчить про прогрес формування природоохоронної мережі, хоча темпи її розширення залишаються відносно невисокими (рис. 1).

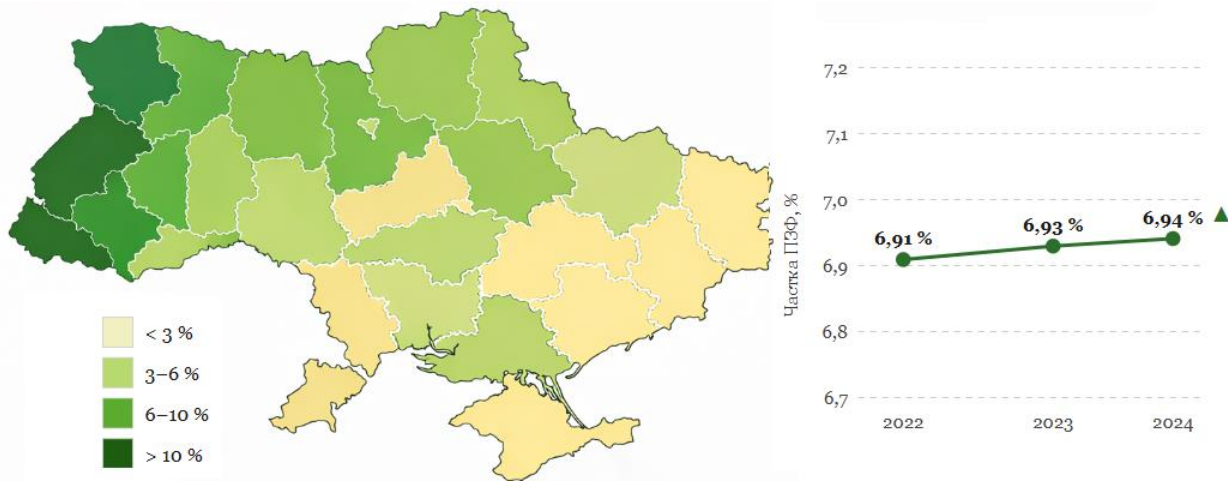

Рис. 1 – Просторовий розподіл та динаміка частки території природно-заповідного фонду України (2022–2024 рр.)

Поряд із розвитком ПЗФ важливим інструментом збереження природних екосистем є формування екологічної мережі. В Україні екомережа формується на регіональному рівні та охоплює всі області країни, створюючи просторово пов'язану систему природних територій. Екомережа покликана забезпечити збереження біологічного та ландшафтного різноманіття, підтримання природних процесів і стабільність екосистем. Структура екологічної мережі включає ключові природні території – ядра, які представлені насамперед об'єктами ПЗФ та іншими цінними природними комплексами. Між ними формуються екологічні коридори для просторового зв'язку природних територій і

забезпечення умов для міграції видів та обміну генетичним матеріалом.

Важливим елементом також є буферні зони, які виконують захисну функцію з метою зниження рівня антропогенного впливу на природні ядра та сприяння стабільності природних екосистем. Регіональні екологічні мережі, сформовані на рівні окремих областей, у сукупності утворюють загальнодержавну екологічну мережу України. Її формування спрямоване на поєднання природних територій у єдину просторову систему для збереження біологічного та ландшафтного різноманіття, підтримання природних екологічних процесів та підвищення стійкості природних екосистем (рис. 2).

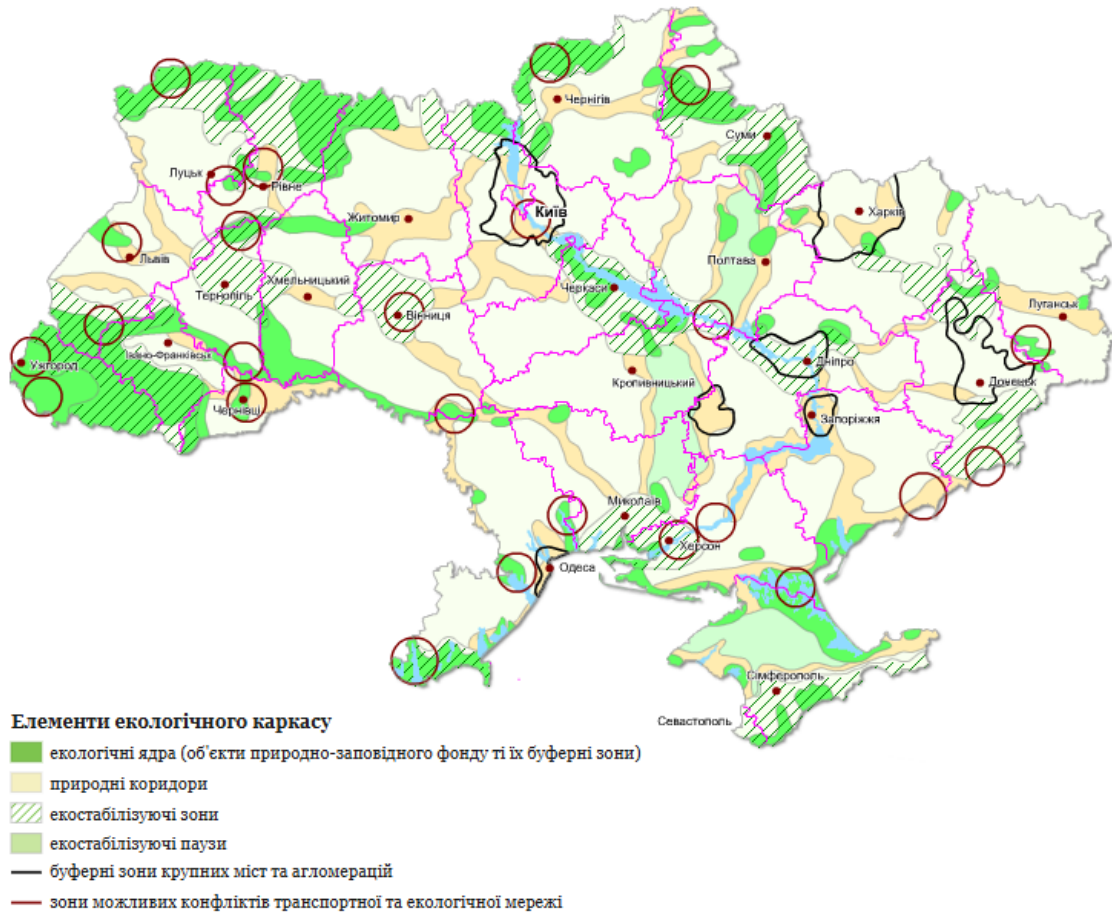

Рис. 2 – Національна екологічна мережа [7]

На національному рівні екологічна мережа України інтегрується у ширшу систему міжнародної природоохоронної співпраці, зокрема у Пан'європейську екологічну мережу, яка об'єднує природні території різних країн Європи. Така інтеграція сприяє збереженню природних комплексів у межах значних природних регіонів, забезпечує міграцію видів та підтримує екологічну цілісність природних ландшафтів на континентальному рівні [6].

Важливим елементом збереження природного різноманіття на міжнародному рівні є формування Смарагдової мережі, яка є частиною Пан'європейської екологічної мережі та охоплює території особливої природоохоронної цінності. Смарагдова мережа формується у країнах, що є сторонами Бернської конвенції, і спрямована на збереження рідкісних та зникаючих видів флори і фауни, а також природних оселищ, що мають міжнародне значення. В Україні формування Смарагдової мережі розглядається як важливий етап інтеграції національної природоохоронної системи до європейського природоохоронного простору. Території Смарагдової мережі охоплюють природні комплекси,

які відповідають критеріям Бернської конвенції та відіграють важливу роль у збереженні біорізноманіття. Значна частина таких територій збігається або частково перекривається з об'єктами ПЗФ, що підсилює їх природоохоронне значення [8].

Важливе значення для збереження природних екосистем мають території, що входять до Світової мережі біосферних резерватів ЮНЕСКО (рис. 3). Вони виконують функцію міжнародних природоохоронних територій, де поєднуються завдання охорони біорізноманіття та проведення наукових досліджень [9, 10].

Попри важливу роль природно-заповідного фонду та інших природоохоронних територій у збереженні біологічного та ландшафтного різноманіття, їх функціонування відбувається в умовах зростаючого антропогенного впливу. Інтенсивне використання природних ресурсів, розвиток промисловості, урбанізація, транспортна інфраструктура, сільськогосподарська діяльність та інші види господарської діяльності призводять до трансформації природних ландшафтів, деградації екосистем і зменшення біорізноманіття [11].

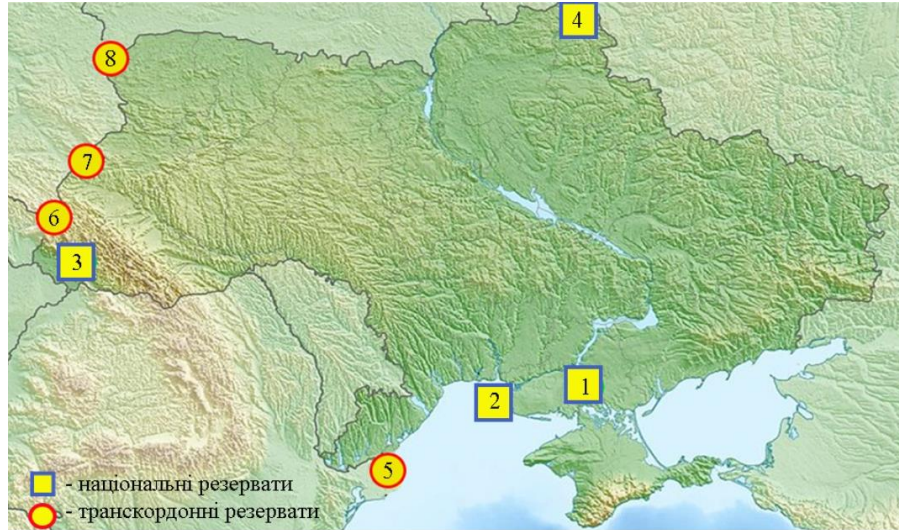

Рис. 3 – Національна мережа біосферних резерватів ЮНЕСКО України [10]

Антропогенний вплив може проявлятися у фрагментації природних територій, порушенні гідрологічного режиму, забрудненні ґрунтів, водних ресурсів і атмосферного повітря, а також у зміні структури природних угруповань [12]. Навіть у межах природоохоронних територій негативні наслідки господарської діяльності можуть проявлятися опосередковано через вплив прилеглих територій та загальні екологічні зміни у регіоні.

У зв'язку з цим особливого значення набуває систематичне спостереження за станом природних екосистем та оцінка змін, що відбуваються під впливом

природних і антропогенних факторів [13]. Саме екологічний моніторинг дозволяє оцінювати зміни у природних екосистемах, виявляти негативні впливи антропогенних факторів та своєчасно приймати управлінські рішення щодо збереження природних ресурсів. Систематичний екологічний моніторинг природоохоронних територій забезпечує отримання достовірної інформації про стан екосистем, динаміку біорізноманіття та рівень антропогенного навантаження. Це, у свою чергу, створює наукове підґрунтя для розроблення ефективних заходів щодо охорони довкілля та підтримання сталого функціонування природних систем (рис. 4).

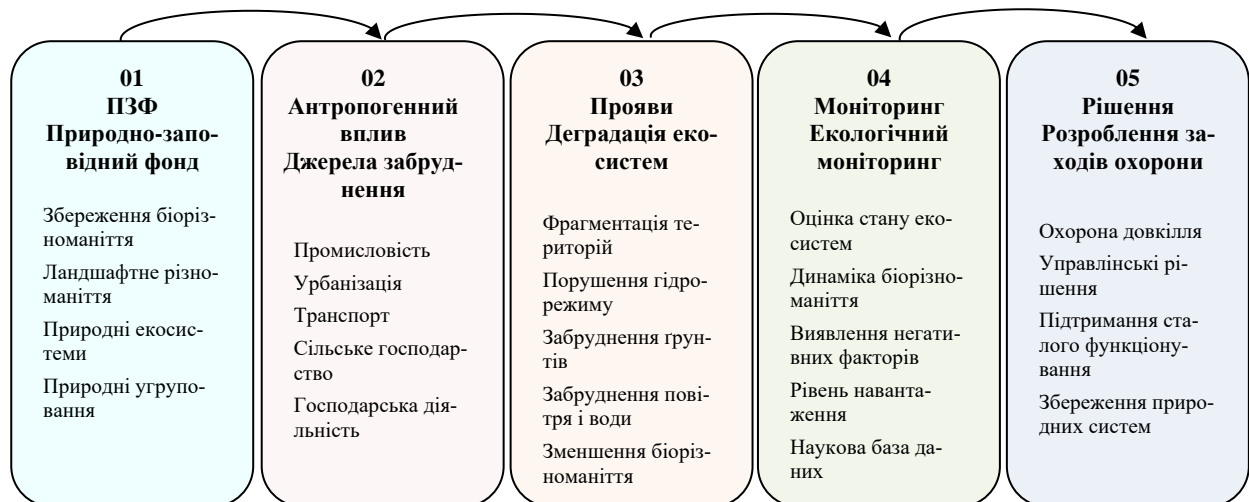

Рис. 4 – Концептуальна схема взаємозв'язку антропогенного впливу, деградації екосистем, екологічного моніторингу та природоохоронних управлінських рішень

У сукупності природно-заповідний фонд, екологічна мережа, території Смарагдової мережі та інші природоохоронні об'єкти формують основу системи збереження природного середовища в Україні. Їх

функціонування спрямоване на збереження біологічного та ландшафтного різноманіття, підтримання екологічної рівноваги та забезпечення стабільності природних екосистем. Водночас зростаючий антропогенний

вплив на природні території зумовлює необхідність постійного спостереження за станом довкілля та впровадження ефективної системи екологічного моніторингу.

Реалізація таких природоохоронних заходів безпосередньо пов'язана з досягненням Цілей сталого

розвитку [15], зокрема Цілі 15 «Захист та відновлення екосистем суші», яка передбачає збереження біорізноманіття, раціональне використання природних ресурсів та відновлення деградованих екосистем (рис. 5).

Рис. 5 – Структура системи збереження природного середовища України та її відповідність Цілі 15 сталого розвитку

Отже, розвиток природно-заповідного фонду, формування екологічної та Смарагдової мережі та інших природоохоронних територій, а також здійснення систематичного екологічного моніторингу сприяють реалізації принципів сталого розвитку та забезпечують інтеграцію природоохоронної політики України у загальноєвропейський екологічний простір.

Висновки

За результатами проведеного дослідження можна зробити наступні висновки.

1. Природно-заповідний фонд України є важливою складовою системи охорони довкілля. Його території сприяють збереженню природних екосистем,

біологічного та ландшафтного різноманіття, а також підтриманню екологічної рівноваги.

2. Формування екологічної мережі забезпечує поєднання окремих природоохоронних територій у єдину систему. Такий підхід дозволяє зберігати природні комплекси, підтримувати природні процеси та створювати умови для переміщення і поширення видів.

3. Україна також бере участь у міжнародних природоохоронних ініціативах. Зокрема, формуються території Смарагдової мережі та функціонують біосферні резервати в межах програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера», що сприяє включенню українських природних територій до міжнародних екологічних мереж.

4. Разом з тим природні екосистеми зазнають значного впливу господарської діяльності людини. Це

зумовлює потребу у постійному спостереженні за станом природного середовища та оцінці змін, що відбуваються у природних системах.

5. Систематичний екологічний моніторинг дозволяє отримувати інформацію про стан екосистем і своєчасно виявляти негативні зміни. Його проведення є важливим для ефективного управління природоохоронними територіями та реалізації цілей сталого розвитку.

Перелік використаних джерел

- [1] Network-based restoration strategies maximize ecosystem recovery / Bhatia U., Dubey S., Gouhier T. C., Ganguly A. R. *Communications biology*. 2023. Vol. 6. Article 1256. DOI: <https://doi.org/10.1038/s42003-023-05622-3>.
- [2] Effectiveness of terrestrial protected areas in reducing habitat loss and population declines / J. Geldmann et al. *Biological Conservation*. 2013. Vol. 161. Pp. 230–238. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.biocon.2013.02.018>.
- [3] Local biodiversity is higher inside than outside terrestrial protected areas worldwide / C. L. Gray et al. *Nature Communications*. 2016. Vol. 7. Article 12306. DOI: <https://doi.org/10.1038/ncomms12306>.
- [4] User's manual for the Jo-METT / S. Stolton et al. IUCN, 2025. URL: https://iucn.org/sites/default/files/2025-10/jomett_english_final_version_7oct2025.pdf (дата звернення 02.12.2025)
- [5] Державна служба статистики України. Частка площі територій та об'єктів природно-заповідного фонду в загальній території країни. Індикатори Цілей сталого розвитку. URL: <https://sdg.ukrstat.gov.ua/uk/15-1-2/> (дата звернення: 02.01.2026).
- [6] Васильчук Л. Б., Фрідманський Р. М. Правове регулювання екологічної мережі в Україні. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. Вип. 2. С. 125–131. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.02.20>.
- [7] Національна екологічна мережа України. Екологічний стан. Геоінформаційна система України. URL: <https://geomap.land.kiev.ua/ecology-11.html> (дата звернення: 02.01.2026)/
- [8] Council of Europe. Emerald Network of Areas of Special Conservation Interest. Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (Bern Convention). URL: <https://www.coe.int/en/web/bern-convention/emerald-network> (дата звернення: 09.01.2026).
- [9] Офіційний сайт Постійного представництва України при ЮНЕСКО. Програма ЮНЕСКО «Людина і біосфера». URL: <https://unesco.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/programma-lyudina-ibiosfer> (дата звернення: 09.01.2026).
- [10] Національна академія наук України. Програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» 50 років. URL: <https://old.nas.gov.ua/UA/Messages/News/Pages/View.aspx?MessageID=8470> (дата звернення: 09.01.2026).
- [11] Оцінка впливу на довкілля при будівництві доріг в межах лісових екосистем / Барабаш О. В., Покшевніцька Т. В., Хрутьба О. В., Хрутьба, Ю. С. *Автомобільні дороги і дорожнє будівництво*. 2024. № 115. С. 264–276. DOI: <https://doi.org/10.33744/0365-8171-2024-115.2-264-275>.
- [12] Покшевніцька Т. В. Проблеми розподілу впливу антропогенного забруднення на водні об'єкти України в контексті екологічної мілітаризації. *Екологічна безпека та технології захисту довкілля*. 2024. № 6/1. С. 78-88. DOI: <https://doi.org/10.31073/ecobezpeka202406/1-09>.
- [13] Барабаш О. В., Хрутьба Ю. С., Покшевніцька Т. В. Комплексний підхід до оцінки впливу на довкілля реалізації природоохоронних проєктів. *Екологічна безпека та технології захисту довкілля*. 2024. Вип. 6. С. 93-98. DOI: <https://doi.org/10.31073/ecobezpeka202406-10>.
- [14] Сакун А. О., Єрмаков Ю. Ю. Сучасні методологічні підходи до оцінки екологічного стану рекреаційних зон. *Екологічні науки*. 2025. № 4(61). С. 34–37. DOI <https://doi.org/10.32846/2306-9716/2025.eco.4-61.5>.
- [15] Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року : Указ Президента України від 30.09.2019 р. № 722/2019 року. URL: <https://lnk.ua/7CTE3QzhG> (дата звернення 02.02.2026 р.).

THE ROLE OF THE NATURE RESERVE FUND IN BIODIVERSITY CONSERVATION AND ENSURING THE SUSTAINABLE FUNCTIONING OF ECOSYSTEMS IN UKRAINE

Dychko A.O.

D.Sc. (Engineering), professor, National Transport University, Kyiv, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4632-3203>, e-mail: a.dychko@ntu.edu.ua;

Yermakov V.M.

D.Sc. (Engineering), associate professor, State Scientific Institution «Institute of Environmental Restoration and Development of Ukraine», Kyiv, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4548-235X>, e-mail: ntnn@i.ua

The current state of development of Ukraine's nature reserve fund and the dynamics of the share of protected areas within the country's territorial structure during the period from 2022 to 2024 are analyzed. It is established that the gradual increase in the area of protected territories indicates the development of the national system for the conservation of natural resources; however, the pace of expansion of the nature reserve fund remains relatively low. The article examines the main structural elements of the ecological network, including natural cores, ecological corridors, and buffer zones, which contribute to the preservation of natural complexes and ensure species migration. It also highlights the significance of the nature reserve fund, the ecological network, and other protected areas in ensuring sustainable development. The importance of integrating Ukraine's protected areas into international conservation systems is analyzed, in particular the Pan-European Ecological Network, the Emerald Network, and the UNESCO World Network of Biosphere Reserves. It is determined that the effective functioning of the nature reserve fund is impossible without environmental monitoring, which allows for assessing the condition of natural ecosystems, identifying negative changes, and developing scientifically grounded management decisions in the field of environmental protection. The study emphasizes that the development of the nature reserve fund, the formation of the ecological and Emerald networks, and Ukraine's integration into international conservation initiatives contribute to the achievement of the Sustainable Development Goals, particularly Goal 15 "Life on Land," and ensure the preservation of the natural environment for future generations.

Keywords: nature reserve fund; sustainable development; environmental monitoring; ecosystems; biodiversity; anthropogenic impact.

References

- [1] U. Bhatia, S. Dubey, T. C. Gouhier, and A. R. Ganguly, "Network-based restoration strategies maximize ecosystem recovery," *Communications biology*, vol. 6, article 1256, 2023. doi: 10.1038/s42003-023-05622-3.
- [2] J. Geldmann, M. Barnes, L. Coad, I. Craigie, M. Hockings, and N. D. Burgess, "Effectiveness of terrestrial protected areas in reducing habitat loss and population declines," *Biological Conservation*, vol. 161, pp. 230–238, 2013. doi: 10.1016/j.biocon.2013.02.018.
- [3] C. L. Gray et al., "Local biodiversity is higher inside than outside terrestrial protected areas worldwide," *Nature Communications*, vol. 7, article 12306, 2016. doi: 10.1038/ncomms12306.
- [4] S. Stolton et al., "User's manual for the Jo-METT," IUCN, 2025. [Online]. Available: https://iucn.org/sites/default/files/2025-10/jomett_english_final_version_7oct2025.pdf. Accessed on: December 02, 2026.
- [5] Derzhavna sluzhba statystyky Ukrainy. Chastka ploshchi terytorii ta ob'ektiv pryrodno-zapovidnoho fondu v zahalnyi terytorii krainy. Indykatory Tsilei staloho rozvytku (State Statistics Service of Ukraine. Share of the area of territories and objects of the nature reserve fund in the total territory of the country. Indicators of the Sustainable Development Goals). [Online]. Available: <https://sdg.ukrstat.gov.ua/uk/15-1-2/>. Accessed on: January 02, 2026. (Ukr.)
- [6] L. Vasylichuk, and R. Fridmanskyy, "Pravove rehulivannia ekolohichnoi merezhi v Ukraini" ["Legal regulation of the ecological network in Ukraine"], *Analitichno-porivnialne pravoznavstvo – Analytical and Comparative Jurisprudence*, vol. 2, pp. 125–131, 2024. doi: 10.24144/2788-6018.2024.02.20. (Ukr.)
- [7] Natsionalna ekolohichna merezha Ukrainy. Ekolohichni stan. Heoinformatsiina systema Ukrainy (National Ecological Network of Ukraine. Ecological Status. Geographic Information System of Ukraine). [Online]. Available: <https://geomap.land.kiev.ua/ecology-11.html>. Accessed on: January 02, 2026. (Ukr.)
- [8] Council of Europe. Emerald Network of Areas of Special Conservation Interest. Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (Bern Convention). [Online]. Available: <https://www.coe.int/en/web/bern-convention/emerald-network>. Accessed on: January 09, 2026.
- [9] Ofitsiyni sait Postiinoho predstavnytstva Ukrainy pry YuNESKO. Prohrama YuNESKO «Liudyna i biosfera» (Official website of the Permanent Mission of Ukraine to UNESCO. UNESCO Programme «Man and the Biosphere»). [Online]. Available: <https://unesco.mfa.gov.ua/spivrobitnictvo/programa-lyudyna-ibiosfer>. Accessed on: January 09, 2026. (Ukr.)
- [10] Natsionalna akademiia nauk Ukrainy. Prohrama YuNESKO «Liudyna i biosfera» 50 rokiv (National Academy of Sciences of Ukraine. UNESCO Programme «Man and the Biosphere» 50 years). [Online]. Available: <https://old.nas.gov.ua/UA/Messages/News/Pages/View.aspx?MessageID=8470>. Accessed on: January 09, 2026. (Ukr.)
- [11] O. V. Barabash, T. V. Pokshevnytska, O. V. Khrutba, and Yu. S. Khrutba, "Otsinka vplyvu na dovkillia pry budivnytstvi dorih v mezhakh lisovykh ecosystem" ["Environmental impact assessment for road construction within forest ecosystems"], *Avtomobilni dorohy i dorozhnie budivnytstvo – Automobile roads and road construction*, № 115, pp. 264–276, 2024. doi: 10.33744/0365-8171-2024-115.2-264-275. (Ukr.)
- [12] T. V. Pokshevnytska, "Problemy rozpodilu vplyvu antropohennoho zabrudnennia na vodni ob'ekty Ukrainy v konteksti ekolohichnoi militaryzatsii" ["Problems of the distribution of anthropogenic pollution impacts on water bodies of Ukraine in the context of environmental militarization"], *Ekolohichna bezpeka ta tekhnologii zakhystu dovkillia – Environmental safety and environmental protection technologies*, № 6/1, pp. 78–

- 88, 2024. DOI: [doi: 10.31073/ecobezpeka202406/1-09](https://doi.org/10.31073/ecobezpeka202406/1-09). (Ukr.)
- [13] O. V. Barabash, Yu. S. Khrutba, and T. V. Pokshevnytska, “Kompleksnyi pidkhid do otsinky vplyvu na dovkillia realizatsii pryrodookhoronnykh proektiv” [“An integrated approach to environmental impact assessment of conservation projects”], *Ekolohichna bezpeka ta tekhnolohii zakhystu dovkillia – Environmental safety and environmental protection technologies*, vol. 6, pp. 93-98, 2024. **doi: 10.31073/ecobezpeka202406-10**. (Ukr.)
- [14] A. O. Sakun, and Yu. Yu. Yermakov, “Suchasni metodolohichni pidkhody do otsinky ekolohichnoho stanu rekreatsiinykh zon” [“Modern methodological approaches to assessing the environmental condition of recreational areas”], *Ekolohichni nauky – Environmental Problems*, № 4(61), pp. 34-37, 2025. **doi: 10.32846/2306-9716/2025.eco.4-61.5**. (Ukr.)
- [15] *Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku* [On the Sustainable Development Goals of Ukraine for the Period up to 2030], Decree of the President of Ukraine no. 722/2019, Sept. 30, 2019. [Online]. Available: <https://lnk.ua/7CTE3QzhG>. Accessed on: January 02, 2026. (Ukr.)

Стаття надійшла 14.01.2026
Стаття прийнята 23.02.2026
Стаття опублікована 26.03.2026

Цитуйте цю статтю як: Дичко А. О., Єрмаков В. М. Роль природно-заповідного фонду у збереженні біорізноманіття та забезпеченні сталого функціонування екосистем України. *Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Технічні науки*. 2026. Вип. 53, том 2. С. 142–149. DOI: <https://doi.org/10.31498/2225-6733.53.2.2026.359946>.